

ผู้แพ้รัก

ขืนเพลงแว่วแผ่วหวีละลือทั่ว
จิตรระวีเด่นระทิกนิกกลง
เสียงเพลงนี้พาเศร้าเร้ากมอ
ไม่ยากบดขยี้ให้ชำระกำใจ

ฟ้าครึ้มฝนหม่นหมางทั่วบางนี้
กึ่งนทรีเอนลืออยู่ตรงหน้า
สาขาน้ำไหลเอื่อยไปไม่กลับมา
เหมือนจะพาใจลึกลับกันที่

ใจที่คิดรักเขามั่นนั้นนานนัก
ไม่อาจหักห้ามจิตที่คิดได้
จึงต้องฝืนกลืนกล้ำพรวดไฟ
น้ำตาวันตกในอุทัยครวญ

ถ้าใครบ้างจะไม่อยากได้ใกล้ชิด
แต่จนจิตด้วยไม่หาญไปขานไข
ไม่แน่ว่าใจเขานั้นเป็นฉันทิด
จึงเฝ้ารอเรื้อยไปดูใจเขา

“ผู้แพ้รัก” อยากหักใจไม่ครุ่นคิด
แต่ดวงจิตเจ้ากรรมกลับทำได้
เฝ้าคิดถึงแต่เขานั้นมันฤทธิ์
จึงซ้ำใจอยู่คนเดียวเปลี่ยวอร่า

คิดห้ามหักก็หนักใจยังฝืนถึง
ครุ่นคะนึ่งไม่คลายหน่ายแห่งหน
ทั้งที่รู้ว่าเขาไม่คิดใยดี
แต่ฉันก็ยังขี้ค้มมันสัญญาใจ

อยากจะเผยความในใจให้เขารู้
ก็ยากอยู่ด้วยเป็นหญิงนึ่งสงวน
แต่เขากลับไม่เข้าใจไปเรเวน
ซึ่งบนบัวนตรอมตรมระทมใจ

โปรดเมตตาแก่ฉันสัณนิทหน้อย
จงอย่าปล่อยให้ฉันคิดจิตใจหาย
แม้ไม่ชอบก็อย่าเหยียบมาเข็มนกรวย
ให้ขวัญกลายอีกเล่ห์หนอขอวิงวอน

ธนิยา